

'Onze gasten moeten vooral hun verhaal kwijt kunnen'

Ineke Soetens (links) en Petra van den Borne.

HAPERT - Het Kempisch Inloophuis, dat onderdak heeft in gemeenschapshuis Den Tref in Hapert, houdt zaterdag 28 maart een open dag. De ontmoetingsplaats voor (oud-) kankerpatiënten zag in november 2014 het levenslicht, nadat een soortgelijk initiatief in Bladel eerder dat jaar niet haalbaar bleek.

Het Kempisch Inloophuis is een ontmoetingsplek voor iedereen die kanker heeft of heeft gehad, maar ook voor mensen die in hun nabije omgeving met kanker te maken hebben of hadden. Belangstellenden kunnen vrijblijvend en zonder afspraak binnenlopen voor een praatje, informatie of deelname aan diverse activiteiten. Ontmoeten en ontspannen staan centraal.

Coördinator en bestuurslid Petra van den Borne en voorzitter Ineke Soetens waren als gastvrouw betrokken bij Inloophuis de Kempen in Bladel. Ze zagen met lede ogen aan dat de Bladelse ontmoetingsplek voor (oud-) kankerpatiënten al na vier maanden de deuren moest sluiten. Het tweetal trok vervolgens zelf de stoute schoenen aan. Er werd een nieuw bestuur ge-

vormd en een nieuwe naam bedacht: het Kempisch Inloophuis. Onderdak werd gevonden in Den Tref in Hapert. Soetens: 'We wilden doorgaan. Het kon niet zomaar, zeker voor deze kwetsbare groep, houdoe en bedankt zijn.' Van den Borne: 'We zijn een aantal gemeenschapshuizen afgegaan. Uiteindelijk zijn we in gesprek geraakt met jongeren centrum At Seven. In hun ingerichte woonkamer in Den Tref vonden wij precies de sfeer die we zochten.'

Na het vinden van een locatie was het vooral zaak om te zorgen voor een stevig fun-

dament. Soetens: 'Er is een netwerk opgezet en een nieuw bestuur gekozen. Inmiddels is er ook een folder en een website. Daarvoor hebben we het vooral van mond-op-mond reclame moeten hebben. Ons grootste probleem is het gebrek aan financiële middelen. Ik vind het dan ook hartverwarmend als er mensen zijn die belangeloos hun medewerking aan het inloophuis verlenen. We staan altijd open voor goede voorstellen en ideeën.'

Van den Borne geeft aan dat er onder (oud-) kankerpatiënten wel degelijk behoefte is

aan een ontmoetingsplek: 'In de periode van 3 november tot en met 23 december hebben we honderd bezoeken gehad. De meeste gasten gaan met een beter gevoel naar huis. Je ziet ze opbloeien en opleven. Dat is ook waar wij het voor doen', zegt Van den Borne, zelf een oud-kankerpatiënt.

Ze vervolgt: 'In het inloophuis treffen onze gasten lotgenoten die aan een half woord genoeg hebben. Maar ook hun naasten kunnen hier terecht. Ook zij hebben vaak behoefte aan een luisterend oor.' Van den Borne noemt het voorbeeld van een weduwnaar die jaren geleden zijn vrouw aan kanker verloor, maar er over sprak alsof het gisteren was gebeurd.'

Het Kempisch Inloophuis werkt met een vijftiental vrijwilligers, die allemaal een geheimhoudingsplicht hebben. Per dagdeel zijn er steeds twee gastvrouwen aanwezig. Het inloophuis is altijd op zoek naar gastvrouwen en heren die goed kunnen luisteren, zich kunnen inleven en aanvoelen met welke intentie de gast binnenkomt. 'We zijn bezig met deskundigheidsbevordering, zodat we professioneel te werk kunnen gaan', vertelt Van den Borne. Daarnaast zoekt het Kempisch In-

loophuis aansluiting bij IPSO, de brancheorganisatie van inloophuizen.

Lach en traan

Van den Borne: 'Onze gasten moeten vooral hun verhaal kwijt kunnen.' Het zijn gesprekken met een lach en een traan, weet Soetens: 'Daarnaast zijn er ook mensen die niet willen praten, maar vooral dingen willen doen.'

Daarom worden er onder meer voet- en ontspanningsmassages aangeboden, maar ook activiteiten als knutselen, schilderen en sieraden maken. In het inloophuis vinden daarnaast speciale bijeenkomsten plaats, gehouden door patiëntenverenigingen, eventueel in samenwerking met partners zoals ziekenhuizen, thuiszorgorganisaties, huisartsen, hospices en zorgverzekeraars. Van den Borne: 'Wij willen onze activiteiten gaan uitbreiden. Zo zijn we bijvoorbeeld op zoek naar particulieren die hun zwembad ter beschikking willen stellen. Onze droom blijft een eigen locatie. De drempel om naar het gemeenschapshuis te gaan is soms nog te hoog.'

Soetens vult aan: 'We willen centraal in de Kempen zitten, en gemakkelijk bereikbaar zijn.'

lees verder op pag. 3